

Holocaustherdenking Doesburg

Elk jaar vindt er in Doesburg de Holocaustherdenking plaats. Er wordt een stille tocht gehouden op of rond de datum van 27 januari, aangezien de bevrijding van Auschwitz op 27 januari 1945 plaatsvond. Dit jaar was de herdenking op 25 januari 2026.

Tijdens de stille tocht wordt er bij 13 Stolpersteinen (struikelstenen) stilgestaan en een bloem gelegd. Stolpersteinen zijn kleine betonnen klinkers van 10 bij 10 centimeter met een messing toplaag. In de messing toplaag zijn de namen en informatie over waar het slachtoffer naartoe is gebracht en waar hij of zij is overleden gegraveerd.

Tevens werd de plaquette bezocht die aan de muur van onze kerk in Doesburg is geplaatst en die eraan herinnert dat op dezelfde plek voorheen een synagoge was gevestigd.

Op 15 april 1945 is de synagoge verwoest toen de torenspits van de Martinikerk op de synagoge terechtkwam, toen de toren door de Duitsers werd opgeblazen. Jaren later is de kerk in Doesburg gebouwd op de fundamenten van de synagoge.

Dit jaar mochten we voor het eerst de deelnemers van de stille tocht ontvangen in ons gebouw. Ongeveer 40 deelnemers hebben we koffie en thee kunnen aanbieden, met een krakeling. Krakelingen werden van oudsher vaak gegeten tijdens rouwplechtigheden. De vorm symboliseert het eeuwige leven; de oneindigheid.

We hebben mooie gesprekken mogen voeren en we hadden twee presentatietafels ingericht over de historie van het gebouw en de synagoge. Dit werd zeer gewaardeerd. Het lijkt erop dat we dit voortaan jaarlijks mogen organiseren. Op deze manier kunnen we bijdragen aan deze belangrijke herdenking.

De voorzitter van het 4 en 5 mei comité Doesburg droeg het volgende gedicht voor van Willem Wilmink:

Ben Ali Libi

Op een lijst van artiesten, in de oorlog vermoord,
staat een naam waarvan ik nog nooit had gehoord,

dus keek ik er met verwondering naar:
Ben Ali Libi. Goochelaar.

Met een lach en een smoes en een goocheldoos
en een alibi dat-ie zorgvuldig koos,
scharrelde hij de kost bij elkaar:
Ben Ali Libi, de goochelaar.

Toen vonden de vrienden van de Weduwe Rost
dat Nederland nodig moest worden verlost
van het wereldwijd joods-bolsjewistisch gevaar.
Ze bedoelden natuurlijk die goochelaar.

Wie zo dikwijls een duif of een bloem had verstopt,
kon zichzelf niet verstoppen, toen er hard werd geklopt.
Er stond al een overvalwagen klaar
voor Ben Ali Libi, de goochelaar.

In 't concentratiekamp heeft hij misschien
zijn aardigste trucs nog wel eens laten zien
met een lach en een smoes, een misleidend gebaar,
Ben Ali Libi, de goochelaar.

En altijd als ik een schreeuwer zie
met een alternatief voor de democratie,
denk ik: jouw paradijs, hoeveel ruimte is daar
voor Ben Ali Libi, de goochelaar.

Voor Ben Ali Libi, de kleine schlemiel,
hij ruste in vrede, God hebbe zijn ziel.

In deze tijd van onrust in de wereld en polarisatie is het van belang ons te blijven beseffen dat we allen Gods kinderen zijn. Wie we ook zijn of waar we vandaan komen.

30. januari 2026

De plaquette.
Op vrijdag 14 april 200 onthullen mevrouw Denneboom-Meijers en haar zuster, mevrouw Meijers, nabestaanden van de Doesburgse Joodse gemeenschap, een plaquette aan ons gebouw. Deze plaquette door Theo Renirie en Peter Snijders vervaardigd, hangt aan de muur in de Torensteeg. Bij deze plechtigheid spreken onder andere Burgemeester Overweg en Rabbijn Spiero van het inter-provinciaal